

Tu să cedezi, învinsă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Să lași, iubito,-n nopți cu lună plină
Geamul deschis și candela aprinsă,
Să mă strecor desculț lângă tulpină
Și până-n zori tu să cedezi, învinsă

La pieptul meu să te ascunzi. Obraznic,
Să te conduc prin fantezii argute,
Că timpul parcă e al sortii paznic,
Zboară ușor în clipele plăcute.

Să lași în nopți când ploaia se descaltă
La ușa ta, fereastra de la tindă
Puțin crăpată și-apoi mă înaltă
Să trec prin ea și nimeni să mă prindă.

- Îți voi lăsa o cheie pe covorul
Acestei veri, în nopțile cu lună,
Când ne îmbie-o veșnicie dorul,
Să trecem prin poveste împreună

Desculți peste potecile pierdute
În cartea ei cu pagini locuite
De fluturi albi și-n zorii zilei ciute
Să ne conducă prin poieni, iubite.

În luminiș, când soarele răsare,
Pe fân cosit să mă înveți ce-nseamnă
Să ard pe-un rug albastru de cicoare,
Să nu-nțeleg de ce se face toamnă.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif